

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla dr. Borza János ügyvéd címe) által képviselt I.rendű felperes neve (I.rendű felperes címe) I. rendű, II.rendű felperes neve (II. rendű felperes címe) II. rendű, III.rendű felperes neve (III. rendű felperes címe) III. rendű felpereseknek, dr. Király Béla ügyvéd (címe) által képviselt I.rendű alperes neve (I. rendű alperes címe) I. rendű, a személyesen eljáró II.rendű alperes neve (II. rendű alperes címe) II. rendű, III.rendű alperes neve (III. rendű alperes címe) III. rendű, dr. Király Béla ügyvéd (címe) által képviselt V.rendű alperes neve (V. rendű alperes címe) V. rendű alperesek ellen, személyhez fűződő jog megsértése miatt indított perében, a ... Megyei Bíróság 2010. június 24. napján meghozott, 27.P.21.621/2008/27. számú ítélete ellen az I. rendű alperes részéről 30., a II. rendű alperes részéről 31. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán, meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett részét részben megváltoztatja, és a ... által írt „...” című cikk „ ... ezek a kívülről jött gyökér nélküli emberek ...” kitétel vonatkozásában a II. és III. rendű felperesek keresetét elutasítja.

Ezt meghaladóan az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I-II. rendű alpereseket, hogy 15 napon belül fizessenek meg a felpereseknek 10.000 (tízezer) forint + áfa fellebbezési költséget.

Kötelezi a II. rendű alperest, hogy 30.000 (harmincezer) forint, a II-III. rendű felpereseket, hogy személyenként 3.000-3.000 (háromezer-háromezer) forint fellebbezési illetéket fizessenek meg a Magyar Államnak külön felhívásra.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s:

A I.rendű alperes neve ..ban ... címmel ingyenes kiadványt adott ki, amelyben egyebek mellett megjelent II.rendű alperes neve II. rendű („...”, „...”), III.rendű alperes neve III. rendű („...”) és V.rendű alperes neve V. rendű alperesek („...”) írása is. A lap megjelentette néhai ... „...” című cikkét. A lapszámban több szerző feltüntetését nélkülöző írás is megjelent, köztük a „...” című.

A kiadvány és az alperesek írásai érintették a I.rendű felperes neve (...) I. rendű, II.rendű felperes neve II. rendű és III.rendű felperes neve III. rendű felperesek személyét.

A keresetben az I. rendű felperes a névviseléshez fűződő személyiségi jogának, a II. és III. rendű felperesek pedig jóhírnévhez fűződő személyiségi jogaik megsértésének megállapítását kérték. Kérték, hogy a bíróság tiltsa el az I. rendű alperest az I. rendű felperes nevének használatától, továbbá az alpereseket további jóhírnév sértő nyilatkozatok megtételétől.

A felperesek kérték, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az I. rendű alperest az időszak lap terjesztésének abbahagyására. A II. és III. rendű felperesek kérték, hogy a bíróság kötelezze az alpereseket, nyilatkozat formájában történő elégtétel adására és bocsánat kérésük kifejezésére.

Ezen túlmenően kérték a felperesek, hogy az elsőfokú bíróság kötelezze az I. rendű alperest, hogy az időszaki lap valamennyi példányát saját költségén semmisítse meg.

A II. és III. rendű felperesek az alpereseket egyetemlegesen 10.000 forint nem vagyoni kártérítés megfizetésére kérték kötelezni.

Az I. rendű felperesi szövetkezet kifogásolta, hogy a lap az elnevezésében az ... tagjainak kiadványaként tünteti fel magát, holott az I. rendű felperesi szövetkezet nem adta hozzájárulását nevének felhasználásához.

A II. és III. rendű felperesek a lapban megjelent írásokban kifogásolták azon kitételeket, mely szerint a szövetkezet működtetését a saját anyagi gyarapodásukra kívánják felhasználni, a régi tagokat ellehetetlenítenék a szövetkezetben, tudatosan a szövetkezet vagyonának csorbítására törekednének és a szövetkezet működésével kapcsolatosan pedig a tagságot félretájékoztatnák. Kifogásolták továbbá, hogy az írások akként tüntették fel a működésüket, mint akik taggyűlések összehívását tudatosan akadályoznák és a taggyűlések alkalmával felvett jegyzőkönyveket pedig meghamisították.

Az alperesek kérték a felperesek keresetének elutasítását.

Valamennyien azon az állásponton voltak, hogy az általuk tett és a felperesek által sérelmezett nyilatkozatokkal a felperesek személyiségi jogait nem sértették. A névviseléssel kapcsolatos személyiségi joggal összefüggésben az I. rendű alperes rámutatott, hogy nem az ... lapjaként, hanem az ... tagjainak kiadványaként jelent meg, így az I. rendű felperes névviseléshez fűződő jogát nem sértették. A sérelmezett kitételek tekintetében úgy nyilatkoztak, hogy ezek a kijelentések saját tapasztalataikon alapulnak, és kifejezőmódjukban egyáltalában nem durvák, másrészt véleményeiket fogalmazták meg, melyeket meg kívántak osztani a szövetkezet tagságával is.

Az elsőfokú bíróság ítéletében azt állapította meg, hogy az I., II. és III. rendű felperesek jóhírnevét az I. és II. rendű alperesek a II. rendű alperes által írt „...” című cikk következő kijelentéseivel sértették meg:

„...a jogos tulajdonosokat sorra zárják ki tagságukból!”;

„...a jelenlegi vezetőség hosszú évek óta félreinformálással, adatok eltitkolásával megtévesztette a tagságot, így tudta a fentebb leírt cselekményeket eddig büntetlenül megúszni.”.

Megállapította továbbá, hogy a II. rendű felperes jóhírnevét az I. és II. rendű alperesek a II. rendű alperes által írt „...” című cikk azon kitételeivel sértették meg, mely szerint

„Ezzel II.rendű felperes neve igazolta azon korábbi vádakát, miszerint a szövetkezeti vagyont saját magának és üzlettársainak akarja megszerezni, kifosztva ezzel a tagokat”; és

„...” című cikk azon közlésével, hogy „minden bizonnyal számon kérné II.rendű felperes nevet az eltűnt vagyont illetően”.

Megállapította, hogy a II. rendű felperes jóhírnevét az I., II. és III. rendű alperesek a III. rendű alperes által írt „...” című cikk következő kitételével sértette:

„...kíváncsi lennék arra, hogy a másik 160 millió, ami befolyik a bérleményekből, vajon kinek a zsebében landol? Mert egy biztos, nem a tagságéban!”.

Megállapította továbbá, hogy II. és III. rendű felperesek jóhírnevét megsértették az I. és II. rendű alperesek a ... által írt „...” című cikk

„...ezek a kívülről jött, gyökér nélküli emberek” közlésével.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket a további jogsértéstől eltiltotta és a felperesek keresetét ezt meghaladóan elutasította.

Az ítélet indokolásában az elsőfokú bíróság ismertette a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 75. § (1) bekezdésében, a 78. § (1) és (2) bekezdéseiben, a 77. § (4) bekezdésében, valamint a 84. § (1) bekezdésében foglalt szabályokat.

Úgy foglalt állást, hogy az I. rendű alperes kiadványa a névviseléshez fűződő személyiségi jogot nem sértette, mert a kiadvány mint a tagság kiadványa jelent meg, nem pedig mint az I. rendű felperes lapja.

Az elsőfokú bíróság a további kereseti kérelmeket összesen négy csoportba gyűjtve vizsgálta.

1.

A felperesek jövedelme, a szövetkezet és az általa alapított részvénytársaság bevételeinek, kiadásainak alakulása, a szövetkezet és a részvénytársaság kapcsolata, valamint a tulajdonosi jogok megtestesülése és az aranyrészvény kibocsátása körüli kérdések

Az elsőfokú bíróság a II. és III. rendű felperesek jövedelmével és részükre teljesített kifizetésekkel kapcsolatos közléseket nem minősítette jogsértőnek, tekintettel arra,

hogy azok a valóságnak megfeleltek, másrészt a megjelölt összegeket maguk a felperesek sem tették külön kifogás tárgyává.

Megjegyezte, hogy a szövetkezet éves beszámolóit a tagság rendelkezésére álltak, azok megismerhetők voltak, azonban azzal kapcsolatos kifogást nem tettek. Tekintettel arra, hogy a megfelelő adatok rendelkezésre álltak, így a felperesek semmiféle információt nem titkoltak el és hamis információt sem szolgáltatottak a tagság felé.

Az aranyrészvénnyel kibocsátásával és a II. rendű felperes általi megszerzésével kapcsolatosan az elsőfokú bíróság kifejtette, hogy a kibocsátás erkölcsisége megkérdőjelezhető, így az ezzel kapcsolatos közlések nem voltak sértő tartalmúak, figyelemmel arra is, hogy a szerző véleményét is közvetítették.

2.

A szövetkezet tagságának csökkenése, egy tagra jutó vagyonszaporulat témaköre

Az elsőfokú bíróság arra az álláspontra helyezkedett, hogy a tagság nagyarányú csökkenésének hátterében jogszabálysértés nem tárható fel, ugyanis aki az alaprészszege összegét nem egészítette ki és pótbefizetést nem teljesített, annak tagsági viszonya a szövetkezeti törvény értelmében megszűnt. Ugyanakkor aggályosnak ítélte az eljárási módot, mivel nem volt igazolható, hogy a tagok a kiegészítésre való felszólítást valamennyien kézhez kapták, és aggályos az is, hogy bár a befizetést a tagság többsége megszavazta, de ténylegesen a tagság 30%-a sem teljesítette azt. Ezért az V. rendű alperes ezzel kapcsolatos véleménynyilvánítása bár a tagság többségétől eltér, nem lépte át a véleménynyilvánítás alkotmányos határait.

3.

Részközgyűléseken és közgyűléseken való résztvevők számbavétele, jelenléti ívek hamisított volta és ezzel összefüggésben a meghozott határozatok érvényessége

Az elsőfokú bíróság alapvetően a per során meghallgatott tanúk vallomására támaszkodva azt állapította meg, hogy több esetben megfelelő formaiáság mellett meghatalmazás hiányában írták alá a hozzátartozók egymás helyett a jelenléti íveket. Ilyen körülmények között pedig a jegyzőkönyvek valódinak nem voltak minősíthetők, ami köznapis szóhasználattal a hamis jelzővel illethető, így az ezzel kapcsolatos alperesi tényállítások nem voltak valótlanok, a felperesek jóhírnevét nem sérthették.

4.

A kisebbségnek a rendkívüli közgyűlések összehívására irányuló erőfeszítései, az ezzel kapcsolatos I. rendű felperesi igazgatóság és a II. rendű felperes magatartása

Az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az I. rendű felperes igazgatósága és a II. rendű felperes a szövetkezeti tagság kisebbségének körében felmerült problémákat nem igyekezett tisztázni, az összehívandó közgyűlések megtartását különböző formában elodázták. Ezzel kapcsolatosan külön kiemelte az elsőfokú bíróság, hogy a közgyűléseket olyan településekre és ott olyan helyiségekbe hívták össze, ahol előreláthatóan a teljes tagság bizonyosan nem fért el, másrészt a távolabb lakó és idősebb szövetkezeti tagok a földrajzi távolságok miatt nem jelenhettek meg.

Ezek a tények kiválthatták azt a véleményt az alperesekből, hogy a II. rendű felperes gátolni igyekszik az egyes részközgyűlések megtartását, így a felmerült problémákat nem kívánja ütköztetni a szövetkezeti tagság előtt.

Valótlannak minősítette az elsőfokú bíróság az alperesek azon közléseit, melyek szerint a szövetkezetből a jogos tulajdonosokat sorra zárják ki, mert erre nézve az alperesek semmifajta bizonyítékot nem tudtak szolgáltatni.

Nem fedte továbbá a valóságot az, hogy a II. és III. rendű felperesek, illetőleg az I. rendű felperesi vezetőség különböző adatokat titkoltak volna el, és félreinformálták a tagságot.

Az elsőfokú bíróság megítélése szerint nem bizonyították továbbá az alperesek azt sem, hogy a II. rendű felperes a szövetkezeti vagyonból eltüntetett volna bizonyos részt, így az ezzel kapcsolatos alperesi kitételek a jóhírnévhez fűződő személyiségi jogot sértették.

Sértő tartalmúnak, és így jogsértőnek minősítette az elsőfokú bíróság ... által írt cikk azon kitételét, mely szerint a II. és III. rendű felperesek gyökér nélküli emberek lennének, mivel a II. és III. rendű felperesek a szövetkezeti mozgalomban több évtizede részt vesznek.

Ilyen körülmények között az elsőfokú bíróság a jogsértések tényét megállapította és a további jogsértéstől az alpereseket eltiltotta.

Utalt továbbá arra, hogy a II. és III. rendű felperesek, valamint a II. és V. rendű alperesek között rendkívül feszült viszony alakult ki, így szükségtelennek, és a jogintézmény céljával össze nem egyeztethetőnek minősítette az alperesek elégtételadásra és bocsánatkérésre kötelezését, ezért ezt a kereseti kérelmet elutasította.

Kifejtette, hogy a felperesek nem vagyoni kártérítési igényüket jelképes összegben határozták meg, és megállapítható volt, hogy a felpereseket a kifogásolt cikkekből hátrány nem érte, melynek kézzelfogható bizonyítéka, hogy a 2009. októberében megtartott taggyűlés alkalmával a tagság többsége kiállt mellettük. Így nem volt megállapítható olyan hátrány, amelyet nem vagyoni kártérítéssel kellett volna kompenzálni.

A felek által felajánlott további bizonyítási indítványokat, mint szükségteleneket elutasította.

A részleges pernyertességre tekintettel úgy határozott, hogy a felek költségeiket maguk kötelesek viselni.

Az elsőfokú bíróság ítéletével szemben az I. és II. rendű alperesek nyújtottak be fellebbezést.

Az I. rendű alperes kérte, hogy a másodfokú bíróság a kereseti kérelemnek helyt adó ítéleti részt változtassa meg és a felperesek keresetét teljes egészében utasítsa el, és kötelezze a felpereseket a perköltség viselésére. Másodlagosan az elsőfokú bíróság

ítéletének hatályon kívül helyezésére és új eljárás lefolytatására való kötelezésre tett indítványt.

Kifejtette, hogy az elsőfokú bíróság nem vett fel teljes körű bizonyítást, a beszerzett 2007. októberi közgyűlés hangfelvételének meghallgatására ugyan időpontot kitűzött, de a felvételek meghallgatását nem foganatosította. Ezek igazolták volna a jogsértőnek minősített közlések valóságát.

Az általa kiadott lapban megjelentetett írások a szövetkezeti tagok széles körét érintő kérdésekkel foglalkoztak, melyeknek felkarolása mindenképpen az egyesület eljárását igényelte. Az egyesület ebben a kiadványban a véleményének adott hangot, a megjelent írások szerzői az egyesületnek bemutatták azon dokumentumokat, amelyekre a véleményüket alapították. Ezért döntött az egyesület úgy, hogy ezeket a közléseket felvállalja. Fenntartotta nyilatkozatát, hogy a felperesek személyiségi jogait nem sértette.

A II. rendű alperes kérte az elsőfokú bíróság ítéletének azon része megváltoztatását, mely a kereseti kérelemnek helyt adott, kérte a felperesek keresetének teljes elutasítását, és a felperesek perköltségben való marasztalását, másodlagosan szintén az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezésére és új eljárásra való utasítására tett indítványt.

Úgy ítélte meg, hogy a csatolt hangfelvételek igazolnák az általa tett nyilatkozatok valóságát. Ez a közgyűlési jegyzőkönyv ugyan csatolásra került, de hiányos, mert számos elhangzott hozzászólást nem tartalmaz. Ezen a közgyűlésen a II. rendű felperes is több valótlan közlést tett, elsősorban a szavazatszűkösséget biztosító részvényekkel való rendelkezéséről. A hangfelvételen éppen a II. rendű felperesre nézve hangzanak el igen súlyos állítások. Hivatkozott továbbá az időközben a Dunaújvárosi Városi Bíróságon ugyanezen újságban megjelentekkel kapcsolatosan a II. rendű felperes által indított rágalmozási ügyben meghallgatott tanúk vallomásra is, egy szövetkezeti ingatlan, és a ... Vendéglő tetőfelújításával összefüggésben. Ezért szükségesnek tartotta a büntetőeljárás során kihallgatott tanúk meghallgatását. Álláspontja szerint a hangfelvételekkel és a tanúvallomásokkal egyértelműen bizonyítható, hogy a terhére rótt jogsértések nem valótlan tartalmú közlések.

Az I., II. és III. rendű felperesek fellebbezési ellenkérelmükben kérték az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását és az alperesek másodfokú perköltség viselésére való kötelezését.

Hivatkoztak arra, hogy alperesek a bizonyítási indítványaikat nekik felróható okból elkésztetten és a jóhiszemű perritellel össze nem egyeztethető módon terjesztették elő, ezért ezen bizonyítási indítványokat a másodfokú bíróság mellőzni köteles. Előadták, hogy a perben az alperesek pontosan nem határozták azt meg, hogy az általuk csatolt hangfelvételekkel pontosan mit kívánnak bizonyítani.

Továbbra sem osztották az alperesek azon álláspontját, hogy véleménynyilvánítás történt a részükről. Az elsőfokú ítéletben megállapítottak ténylegesen sértették személyiségi jogait, és a közlések valóságát az alperesek bizonyítani nem tudták.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét az 1952. évi III. törvény (Pp.) 253. § (3) bekezdése szerint a fellebbezési kérelem és a fellebbezési ellenkérelem korlátai között bírálhatta felül.

Az elsőfokú bíróság a tényállást helyesen állapította meg és az abból levont következtetéseivel a másodfokú bíróság csak kisebb részben nem értett egyet, ezért a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatta.

A Ptk. 75. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani, e jogok a törvény védelme alatt állnak.

A Ptk. 78. § (1) bekezdése szerint a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is.

A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel.

Az általános személyiségi jogi perekben is alkalmazandó PK 12. számú legfelsőbb bírósági állásfoglalás II. pontja alapján, a sajtó-helyreigazítási igény elbírálásánál a sajtóközleményt a maga egészében kell vizsgálni. A kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is. A helyreigazítást kérő személyének megítélése szempontjából közömbös részek, pontatlanságok, lényegtelen tévedések nem adnak alapot helyreigazításra.

Az elsőfokú bíróság rendkívül széles körű bizonyítást folytatott le, amelynek során jelentős számú tanút hallgatott meg, és az okirati bizonyítékokat is megfelelően értékelte. Olyan nagy terjedelmű további bizonyítás szükségessége nem merült fel, amely igényelte volna az eljárás megismétlését. Mindezekre tekintettel a másodfokú bíróság úgy foglalt állást, hogy az elsőfokú bíróság nem sértette meg az eljárás lényeges szabályait és a bizonyítást is kellő mértékben lefolytatta. Erre tekintettel az elsőfokú bíróság határozatának hatályon kívül helyezése a Pp. 252. § (2) és (3) bekezdése alapján szükségtelen volt.

Nem merült fel továbbá olyan körülmény sem, amely indokoltá tette volna a másodfokú eljárásban további bizonyítás felvételét.

Rámutat a másodfokú bíróság, hogy a ... Megyei Rendőr-főkapitányság nyomozást megszüntető határozata is azt támasztotta alá, hogy a hatóság is rendkívül széles körű és mélyreható vizsgálatot folytatott, azonban lényegében a polgári per tárgyával megegyező kérdésekben bűncselekmény megállapítására alapot adó körülményt nem tárt fel. A nyomozó hatóság is számos tanút hallgatott ki és szakértői bizonyítást vett igénybe. Ilyen körülmények között szükségtelen volt a polgári perben csatolt hangfelvételek részletes meghallgatása és egybevetése a jegyzőkönyvekkel. Másrészt az elsőfokú bíróság által jogsértőnek ítélt közlések (tagság kizárása, szövetkezeti vagyon eltulajdonítása) valóságtartalmának igazolására a hangfelvétel értékelhető eredményt nem hozott volna, mert a közgyűléseken előszóban

elhangzottak önmagukban nem alkalmasak a sérelmezett kitételek valóságtartalmának minden kétséget kizáró módon való alátámasztására. A félreinformálással és az adatok eltitkolásával kapcsolatos közlés tekintetében pedig a másodfokú bíróság ismét utal a büntetőeljárás eredményére. A hangfelvételeken rögzített, a tagság részéről elhangzó, a felperesekre tett nyilatkozatok objektív bizonyítékoknak nem tekinthetők.

A hangfelvétel meghallgatásának mellőzése az eljárásban nem jelentett olyan hiányosságot, ami a bizonyítási eljárás részbeni megismétlését szükségessé tette volna.

Helyesen foglalt állást az elsőfokú bíróság az ítéletében megállapított hat jogsértés esetében, hogy azok alapjául szolgáló közlések tényállításnak minősültek. A tagságból való kizárás, a tagság megtévesztése és a szövetkezeti vagyon megszerzésével kapcsolatos kitételek kivétel nélkül sértő tartalmúak, mert alkalmasak a felperesek megítélésének hátrányos befolyásolására. A közlések valótlan tartalmúnak minősítése is helyes volt, mivel az alperesek ezen közlések tekintetében eredményes bizonyítást nem tudtak lefolytatni és a felajánlott bizonyítások sem voltak alkalmasak a valóságtartalom igazolására. A Fővárosi Ítéltábla csak megjegyzi, hogy a fellebbezésben foglalt indítvány alapján indokolatlan egy folyamatban lévő büntetőeljárás során fogatosított tanúbizonyítás megismétlése a polgári peres eljárásban, különös tekintettel arra, hogy a bizonyítás eredménye nem ismeretes, mivel az eljárás még folyamatban van.

A Fővárosi Ítéltábla a „kívülről jött, gyökér nélküli emberek” közlés tekintetében nem osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját, mert ez kifejezetten és közvetlenül a II. és III. rendű felperesek személyét érintette, és nem a szövetkezet működésével és vagyonának megszerzésével kapcsolatos közlés volt. A másodfokú bíróság megítélése szerint ez a közlés sértő és valótlan tartalmat nem hordoz. A sérelmezett nyilatkozatot, a személyiségi perekben is alkalmazandó PK 12. számú állásfoglalásban foglaltakra tekintettel, ... írása egészének értelmezésével kellett megítélni. A lap valamennyi írása az I. rendű felperesi szövetkezet működésével volt kapcsolatos. Ennek a szövetkezetnek a munkájába a II. és III. rendű felperesek csak később csatlakoztak. A „kívülről jött” és „gyökér nélküli” kifejezések egymással szorosan összefüggtek és arra utaltak, hogy a felperesi szövetkezetnél a II. és III. rendű felperesek korábban nem dolgoztak, különösen olyan régi időktől kezdődően, mint a sérelmezett cikk szerzője. A szerző érzelmi töltettől sem mentes, és egyébként nem jogsértő tartalmú írásában okkal és a jóhírnév sértése nélkül nevezhette a felpereseket kívülről érkezőknek. Köztudott tény, hogy a kisvárosi és falusi zárt közösség tagjai sok esetben távolságtartóak a más településről érkezett, vagy eltérő kultúrkörből származó személyekkel szemben, és az ilyen személyekkel kapcsolatban a közismerten használt általános jelző a „kívülről jött”, „gyökér nélküli”, amelyeknek sem sértő, sem valótlan tartalom nem tulajdonítható. A másodfokú bíróság ezért a felperesek kereseti kérelmét ezen közléssel összefüggésben elutasította.

A másodfokú bíróság az V. rendű alperes „kijavítási kérelem” elnevezésű beadványában foglaltakra is tekintettel észlelte, hogy az elsőfokú bíróság ítéletének eltiltásra vonatkozó rendelkezése külön megjelölés hiányában valamennyi alperesre vonatkozik, holott az elsőfokú ítélet csak az I., II. és III. rendű alperesek tekintetében

tartalmaz jogsértést megállapító rendelkezést. Mivel az elsőfokú bíróság az V. rendű alperes kérelmét a 34. sorszámú végzésével jogerősen elbírálta, az ítéleti rendelkezést a másodfokú bíróság nem érinthette.

Az I. és II. rendű alperesek fellebbezése nagyobb részt eredménytelen volt, ezért a másodfokú bíróság a Pp. 239. §-ának utaló szabálya és a 81. § (1) bekezdése alapján kötelezte az I. és II. rendű alpereseket a felpereseknek járó fellebbezési költség megfizetésére. A perköltség a felperesi jogi képviselőt a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) pontja, (5) bekezdése és a 4/A. § (1) bekezdése szerint megillető ügyvédi munkadíjból áll.

A le nem rótt fellebbezési illetéket a fellebbezés részbeni eredményességére tekintettel kötelesek a II. és III. rendű felperesek, valamint a II. rendű alperes viselni.

Budapest, 2011. március 31.

Kizmanné dr. Oszkó Marianne s.k.
a tanács elnöke

. Kisbán Tamás s.k.. Győriné dr. Maurer Amália s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
tisztviselő